

Evden ayrılıp şehre gittiğim gün

 Lesley Koyi, Ursula Nafula

 Brian Wambi

 Leyla Tekül

 Turkish

 Level 3

(imageless edition)

Köyümdeki küçük otobüs durağı
insanlar ve tıklım tıklım dolu
otobüslerle dolmuştu. Yerlerde hâlâ
yüklenecek bir sürü şey vardı.
Muavinler bağırarak otobüslerin
gidecekleri yerleri söylüyorlardı.

“Şehre gidiyor! Şehre gidiyor! Batıya gidiyooor!” diye bağırdığını duydum bir muavinin. Binmek istediğim otobüs işte bu otobüstü.

Şehir otobüsü dolu olduğu halde insanlar hala itiş kakış binmeye çalışıyordu. Bazıları bavullarını otobüsün altına yerleştiriyordu. Bir kısmı da eşyalarını otobüsün içindeki raflara koyuyordu.

Yeni yolcular biletlerini kestirip kalabalık otobüste oturacak yer arıyordu. Çocuklu anneler onların uzun yolculuk için rahatça oturmasına çalışıyordu.

Ben pencere kenarında bir yere sıkıştım. Yanımda oturan kişi elindeki yeşil naylon torbayı sımsıkı tutuyordu. Ayaklarında sandalet sırtında eski bir palto vardı ve oldukça sinirli görünüyordu.

Camdan dışarı baktım ve doğup
büyüdüğüm köyümden ayrıldığımın
iyice farkına vardım. Büyük şehre
gidiyordum.

Otobüsün yüklenme işi bitmiş bütün yolcular yerlerine oturmuştu. Bazı satıcılar mallarını satmak için otobüse girmişlerdi. Her biri ne satıyorsa bağıra bağıra pazarlıyordu. Ettikleri laflar çok komikti.

Bir kaç yolcu içecek aldı, diğeri ufak çerezler alıp yemeğe başladı. Benim gibi parası olmayanlar ise sadece onları izliyordu.

Bu işlemler otobüs kalkma işareti olarak korna çalınca kesildi. Muavinler bağırarak satıcıların otobüsten inmesini söylediler.

Satıcılar birbirini ite kaka otobüsten çıktılar. Bir kısmı yolculara para üstü iade etti. Bazıları da son dakikada bir şeyler daha satmaya çalıştılar.

Otobüs duraktan ayrılığında, ben otobüsten dışarı baktım. Bir daha köyümü görebilecek miyim diye düşündüm.

Yolculuk ilerledikçe otobüsün içi iyice sıcaklaştı. Ben de gözlerimi kapatıp uyumaya çalıştım.

Ama aklım hep köyümde idi. Annem güvende olacak mıydı? Tavşanlarım yeterli para getirecek miydi? Kardeşim ektiğim ağaç tohumlarımı sulamayı hatırlayacak mıydı?

Yol sırasında hep amcamın büyük
şehirde oturduğu yerin adını aklımda
tutmaya çalıştım. Uykuya dalarken bile
onu mırıldanıyordum.

Dokuz saat sonra, bir vurma gürültüsüyle uyandım. Otobüse vurarak köyüme gitmek isteyen yolcuları çağırıyordı. Hemen küçük torbamı alıp otobüsten indim.

Dönüş yolu için otobüs hızla doluyordu. Az sonra doğuya doğru hareket edecekti. Şimdi benim için en önemli şey amcamın oturduğu yeri aramaya başlamaktı.

Storybooks Canada

storybookscanada.ca

Evden ayrılıp şehre gittiğim gün

Written by: Lesley Koyi, Ursula Nafula

Illustrated by: Brian Wambi

Translated by: Leyla Tekül

This story originates from the African Storybook (africanstorybook.org) and is brought to you by Storybooks Canada in an effort to provide children's stories in Canada's many languages.

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 4.0 International License](http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).